

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 23 Οκτωβρίου 2011

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΕΠΠΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
στην εφημερίδα «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία»
στο δημοσιογράφο Τάσο Παππά
(Κυριακή 23 Οκτωβρίου 2011)

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ξεκίνησε η διαδικασία για την μεταπαπανδρεϊκή εποχή κ. Ρέππα;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ο Πρωθυπουργός κλήθηκε να διαχειριστεί μια πρωτόγνωρη κρίση που κάνει αυτή τη διετία να ισοδυναμεί με ολόκληρη ιστορική περίοδο. Σε αυτό το χρόνο χώρεσαν πρωτοβουλίες και γεγονότα άλλοτε δεκαετιών. Το κύρος του Πρωθυπουργού παραμένει ένα ισχυρό εθνικό όπλο. Όσο για τα περί μεταπαπανδρεϊκής εποχής σας καλώ να αναλογιστείτε πόσες και πόσες φορές σκοτώσαμε το «τώρα» της χώρας ασχολούμενοι με το «μετά» των προσώπων. Το θέμα δεν είναι να «φύγει» από την πρώτη γραμμή της μάχης ο Πρωθυπουργός αλλά να σταθούν και οι άλλοι στην πρώτη γραμμή, όπως αυτός συνεχίζει. Η πρόσκληση αυτή είναι ανοικτή.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η «ομάδα των 4» το 1995 αποκαθήλωσε τον Ανδρέα Παπανδρέου, η «ομάδα των 3» θα αποκαθελώσει τον Γιώργο Παπανδρέου;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ούτε το πρώτο ευσταθεί ούτε το δεύτερο ισχύει. Το ΠΑΣΟΚ ακολούθησε πάντοτε ανοικτές δημοκρατικές διαδικασίες για να φτάσει τελικώς σε μια συντεταγμένη ανασύνθεση τόσο των προγραμματικών θέσεων του όσο και της κατανομής ρόλων. Το καταστατικό μας είναι πλήρες και είναι σύγχρονο. Οι πρωτοβουλίες προσώπων εντάσσονται πάντοτε σε κανόνες που συγκροτούν τον κοινό τόπο της συνεννόησης και συμπόρευσής μας. Το ίδιο και

τώρα. Μ' αυτή την έννοια η διατύπωση των απόψεων δεν είναι αδυναμία, αλλά δύναμη.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αισθάνεστε μεταρρυθμιστής ή αναχρονιστής;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Είμαι Έλληνας βουλευτής ανήκω στο ΠΑΣΟΚ και εκπροσωπώ ένα τμήμα του λαού. Αυτό οριοθετεί και τις δεσμεύσεις μου. Η πρόοδος στη κοινωνία έρχεται με δημοκρατικές ρήξεις και μεταρρυθμίσεις. Όχι για να νικήσουμε τον λαό, αλλά μαζί με τους πολίτες να νικήσουμε αντιλήψεις και υστερήσεις που κρατούν καθηλωμένη τη χώρα. Ιδίως αυτή την περίοδο απαιτείται επιτάχυνση των αλλαγών μαζί με την γιγαντιαία δημοσιονομική προσαρμογή. Σε αυτό το πλαίσιο προώθησα το άνοιγμα στις αεροπορικές μεταφορές, στην αγορά των φορτηγών δημόσιας αλλά και ιδιωτικής χρήσης, στις αστικές συγκοινωνίες και τον σιδηρόδρομο. Επίσης, ετοιμάσαμε νέο θεσμικό πλαίσιο για την ανάθεση έργων και μελετών που εγκρίθηκε σε δύο συνεδριάσεις στο Υπουργικό συμβούλιο. Και μόλις πρόσφατα προωθήσαμε τη μεταρρύθμιση για το νέο βαθμολόγιο που περιλαμβάνει ουσιαστική αξιολόγηση των υπαλλήλων και οδηγεί σε ένα σύγχρονο και ποιοτικό κράτος. Πιστεύω πως οι μεταρρυθμίσεις έχουν πάντα αναπτυξιακό, δημοσιονομικό και κοινωνικό πρόσημο. Έτσι σχεδιάζουμε τη πολιτική μας κι όταν αυτή απαιτεί συγκρούσεις τις τολμούμε. Κι εγώ το απέδειξα στις παραπάνω περιπτώσεις. Αλλά βεβαίως οι συγκρούσεις δεν είναι για αυτοκατανάλωση. Ξέρετε δεν είμαι οπαδός της θεωρίας «πολύς θόρυβος για το λίγο» αλλά του δόγματος «λίγος θόρυβος για το πολύ».

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Τόσα χρόνια «κανακεύατε τις «συντεχνίες», τώρα που αυτές σας ζητούν τα ρέστα για την πολιτική που εφαρμόζετε, θυμώνετε και τις προβοκάρετε...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Τη δεκαετία του '80 συντελέστηκε μετασχηματισμός στις δομές και στην ανακατάταξη ισχύος των κοινωνικών δυνάμεων. Η κοινωνική κινητικότητα διαμόρφωσε τη μεσαία τάξη όταν τα παιδιά των αγροτών συνέθεσαν τα δυναμικά μεσοστρώματα. Η ανάπτυξη των τελευταίων δεκαετιών και η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου συγκάλυψε τη διολίσθηση στον αυξανόμενο δανεισμό. Έχουμε ευθύνη ιδίως εμείς οι πολιτικοί που τη φράση του Ανδρέα Παπανδρέου « ή θα αφανίσουμε το χρέος ή το χρέος θα αφανίσει τη χώρα» δεν την κάναμε ευαγγέλιό μας. Μιλάμε μονίμως για την αναδιανομή πλούτου παραλείποντας να δούμε πριν πως θα πετύχουμε την παραγωγή

αυτού του πλούτου. Έτσι διαμορφώθηκε μια κοινωνία-ΔΕΚΟ. Μια κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα, μια συντεχνιακή οργάνωση των φορέων αντιπροσώπευσης και μια σειρά από επαγγελματικές νομενκλατούρες. Απαιτείται μια νέα θεσμική ζυγοστάθμιση. Δεν πιστεύω σε τυφλά μέτωπα αλλά σε συντεταγμένη πορεία με σχέδιο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ούτε την πολιτική σας αλλάζετε, ούτε τη νομιμότητα μπορείτε να εφαρμόσετε. Η κοινωνία διαλύεται και το κράτος αποσυντίθεται. Να σας παραπέμψω στη φράση που αποδίδεται στον Κωνσταντίνο Καραμανλή: «ποιος κυβερνά αυτό τον τόπο»;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Η χώρα έχει Κυβέρνηση αλλά χώρα δεν είναι μόνο η κυβέρνηση. Είναι τα κόμματα, οι κοινωνικοί φορείς, οι λειτουργοί και πάνω από όλα οι πολίτες. Δυστυχώς ακόμα η χώρα πορεύεται με δισυπόστατη λειτουργία, ως οικονομία και παραοικονομία, ως πολιτική και παραπολιτική, ως κράτος και παρακράτος. Αυτή την αντίφαση την κουβαλά μέσα του ο καθένας μας ως πολίτης και παρα - πολίτης. Η κυβέρνηση σε έκτακτες συνθήκες κάνει το καθήκον της αλλά δεν είναι θέμα μόνο της κυβέρνησης η εξάλειψη της βίας, η παραβατικότητα, η παραγωγικότητα, η έκδοση π.χ. των αποδείξεων για κάθε συναλλαγή. Ο λαός αποστρέφεται μεγαλοστομίες και προσωπικούς σχεδιασμούς. Δίπλα στην τεκμηριωμένη και ρεαλιστική κυβερνητική πρόταση, μια σεμνή στάση ιδίως προς τους ανέργους, τους νεόπτωχους, τα θύματα αυτής της κρίσης μπορεί να ανοίξει το δρόμο για μια διακυβέρνηση πιο συμμετοχική άρα πιο αποτελεσματική και να κάνει την πορεία της χώρας πιο αισιόδοξη.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Επιμένετε να ζητάτε τη συναίνεση της Νέας Δημοκρατίας. Ωστόσο το «όχι» της μπορεί να είναι η σανίδα σωτηρίας για το δικομματισμό. Αν καταρρεύσουν και οι δύο πόλοι εξουσίας τι θα γίνει;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Το ζήτημα τίθεται με τρόπο αμυντικό και εσωστρεφή. Τώρα διακυβεύεται η προοπτική της χώρας. Αν από το εθνικό ζήτημα εκπέσουμε στον κομματικό μικρόκοσμο και αυτή η μάχη χαθεί όλα τα άλλα δεν έχουν αξία. Τι πόλος και ποιός εξουσίας θα είσαι σε μια χώρα με απώλεια των στρατηγικών πλεονεκτημάτων όπως το ευρώ. Μια χώρα με λιγότερη αυτεξουσία. Ο Πρωθυπουργός θέτει όλους προ των ευθυνών τους. Σε τέτοια στιγμή αν αντί να πεις το ναι αυτής της ευθύνης λες όχι, τότε ίσως αντί να πεις όχι όταν πρέπει, αναγκαστείς να πεις ένα ζημιογόνο και ταπεινωτικό ναι. Και τότε η έσχατη πλάνη χείρων της πρώτης.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Υπάρχει άλλη λύση πέραν των πρόωρων εκλογών; Γιατί δεν την επιλέγετε; Αν πιστεύετε ότι σώζετε τη χώρα γιατί δεν εμπιστεύεστε την κρίση του ελληνικού λαού;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Η λύση βρίσκεται στη συνέχιση των διαρθρωτικών αλλαγών με πιο αποτελεσματικές και δίκαιες παρεμβάσεις. Αν αυτή η κρίση δεν επιβάλει συγκλίσεις τότε οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους. Οι εκλογές είναι λύση; Θα προκύψει πιο ισχυρή μονοκομματική κυβέρνηση; Η αναγκαστική συνεργασία είναι πιο αποδοτική από μια αυτόβουλη επιλογή συμπόρευσης, χωρίς μάλιστα το όποιο κόστος των εκλογών; Να είστε σίγουρος πως η Κυβέρνηση θα αξιοποιήσει το θεσμικό πλαίσιο της συντεταγμένης πολιτείας. Άλλωστε υπερασπιζόμαστε την αυθεντική και πρωτογενή έκφραση των θέσεων.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ίσως μέσω δημοψηφίσματος;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Η πλειοψηφία στη Βουλή είναι παρούσα, είναι υπεύθυνη και λειτουργεί. Στη χώρα θα προσέθετε μια συνεργασία μακράς πνοής. Κατά τα' άλλα, δημοψήφισμα και εκλογές είναι η κορυφή της δημοκρατίας. Και μια προοδευτική κυβέρνηση οφείλει να τα σέβεται.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Για λαϊκά δικαστήρια στα οποία πρέπει να οδηγηθείτε με την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας κάνει λόγο ένα κομμάτι της αριστεράς.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Δεν τιμά την αριστερά που έζησε στο πετσί της το διωγμό για δεκαετίες να μιλάει τόσο αστόχαστα και με τέτοιο φανατισμό. Κάποιοι δεν διδάχθηκαν ούτε από το πιο πρόσφατο 1989, ούτε ακούνε τη φωνή του Λεωνίδα Κύρκου, που ο λόγος του ως βιωματικός αλλά και οριστικός είναι συντριπτικός για τους ενάντιούς του. Ή δεν ακούν τι λένε ή δεν λένε αυτό που πραγματικά πιστεύουν.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αν γυρίζατε πίσω το 2009 τι θ' αλλάζατε; Τι θα διορθώνατε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Δεν μπαίνεις δύο φορές στο ίδιο ποτάμι. Παρά ταύτα η γνώση των δεδομένων, που την αποκτήσαμε μετά από μήνες, θα οδηγούσε σε ταχύτερη στελέχωση και οργάνωση των ηγετικών κλιμακίων του κράτους. Κυρίως όμως στην άμεση εκπόνηση προγράμματος διαρθρωτικών αλλαγών με καλύτερη συσχέτιση της δημοσιονομικής με την κοινωνική πτυχή. Αυτό θα βοηθούσε στη μέγιστη εθνική συνέργια που θα αύξανε το κεφάλαιο αξιοπιστίας της χώρας και την διαπραγματευτική δύναμή της.